

DECIZIE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Druță, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către reprezentantul lui Mihail Vladov, avocatul Eduard Iftodi,

în cauza civilă la cererea introductivă a Societății Comerciale „Ghicon-Prim” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Lenstar-Lux” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016, prin care a fost respinsă cererea lui Mihail Vladov privind repunerea în termen a cererii de admitere a creanței,

c o n s t a t ă:

La data de 16 martie 2015, SC „Ghicon-Prim” SRL a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Lenstar-Lux” din motivul incapacității de plata a datoriei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2015 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de către SC „Ghicon-Prim” SRL privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Lenstar-Lux” și a fost numit în calitate de administrator provizoriu al debitorului Ana Mazur.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2015 a fost admisă cererea creditorului SC „Ghicon-Prim” SRL privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Lenstar-Lux”.

S-a constatat insolabilitatea debitorului și s-a inițiat procesul de insolabilitate în privința debitorului SRL „Lenstar-Lux” și a fost desemnat administratorul autorizat Ana Mazur, deținătoarea autorizație nr.21 din 14 ianuarie 2015.

S-a împuternicit administratorul insolabilității de a lua în posesie și administrare, inclusiv prin executare silită, bunurile care fac parte din masa debitoare a SRL „Lenstar-Lux”.

S-a obligat administratorul insolabilității să notifice creditorii SRL „Lenstar-Lux” despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor pînă la data de 22 iunie 2015.

S-a stabilit ședința de validare a creanțelor pe data de 13 iulie 2015.

La data de 19 ianuarie 2016, Mihail Vladov a depus cerere de repunere în termenul de înaintare a creanței și admiterea creanței în sumă de 22 000 euro.

În motivarea cererii a indicat că la data de 05 octombrie 2011 a încheiat cu SRL „Lenstar-Lux” contractul de societate civilă obiectul căruia era efectuarea lucrărilor de reparație a acoperișului blocului locativ, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 45, de tip, „mansardă, cu comunicații, utilaj, apeduct și rețele electrice” cu darea în exploatare pînă la 01 iunie 2012.

Susține că, potrivit contractului SRL „Lenstar-Lux” și-a asumat obligația să execute pe cont propriu toate lucrările de construcție a obiectului, el urma să investească mijloace financiare în mărime de 80 000 euro.

Afirmă că, la situație din data de 25 iulie 2012 a investit în construcția obiectului 1 108 500 lei, ceea ce constituie 90% din volumul investițiilor preconizate, însă pînă în prezent obiectul nu a fost finalizat și nici dat în exploatare, SRL „Lenstar-Lux” nu și-a executat obligațiile contractuale, executînd lucrări doar în volum de 60%, punînd în pericol toate investițiile efectuate în proiectul comercial, cauzînd prejudicii considerabile.

Menționează că costul estimat al lucrărilor neexecutate de către debitorul SRL „Lenstar-Lux” conform obligațiilor asumate în contract constituie suma de 22 000 euro.

Prin explicația suplimentară la cererea de validare a creanței, ca temei al repunerii în termen a cererii de validare a creanței a indicat faptul că, administratorul insolvenței nu l-a notificat în conformitate cu prevederile Legii insolvenței.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016 a fost respinsă cererea privind repunerea în termen a cererii de validarea creanței și restituită cererea cu toate înscrisurile anexate.

La data de 21 aprilie 2016, reprezentantul recurentului Mihail Vladov, avocatul Eduard Iftodi a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolvență, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii contestate și emiterea unei noi încheieri cu privire la admiterea cererii cu privire la repunere în termen a cererii de validare a creanței.

În motivarea recursului a invocat că, încheierea instanței de insolvență este neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea greșită a normelor de drept procedural, aprecierea probelor și a circumstanțelor invocate a fost arbitrară.

Susține că, administratorul insolvenței, cu rea credință, nu a prezentat datele contabile ale SRL „Lenstar-Lux”, care confirmă existența datoriei față de Mihail Vladov și, respectiv, conform art. 26 alin.(2) al Legii insolvenței, urma a fi notificat despre intentarea procesului de insolvență în privința SRL „Lenstar-Lux”.

În conformitate cu art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Conform art.8 alin.(1) din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că, recursul declarat la data de 21 aprilie 2016 a fost depus în termen, or, din materialele dosarului rezultă că, la data de 11 aprilie 2016, recurentul a primit copia încheierii contestate (f.d.58).

La 22 iulie 2016, în adresa intimatului SRL „Lenstar-Lux” a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către Mihail Vladov cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La data de 02 septembrie 2016, administratorul insolvenței SRL „Lenstar-Lux”, Anna Mazur a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Mihail Vladov și menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016, pe care o consideră legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 140 alin. (1), (2) și (7) al Legii insolvenței, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului.

Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură. Sub incidența prezentului articol cad și creanțele întemeiate pe hotărâri judecătorești sau pe hotărâri arbitrale irevocabile, sau pe titluri executorii.”

Conform art. 145 alin. (2) a Legii insolvenței, la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.”

În acest context legal, Colegiul reține că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2015 a fost intentat procesul de insolvență în privința SRL „Lenstar-Lux”.

La 19 ianuarie 2016, în adresa instanței de insolvență a parvenit cererea de validare a creanței înaintată de Mihail Vladov în sumă de 22 000 euro, prin care s-a solicitat, totodată repunerea în termen a cererii de validare a creanței pe motiv că,

administratorul insolvenței nu l-a notificat în conformitate cu prevederile Legii insolvenței.

Astfel, Colegiul reține că, conform hotărârii Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2015, termenul limită de înregistrare a cererilor de validare a creanțelor pentru întocmirea tabelului definitiv a creanțelor SRL „Lenstar-Lux a fost stabilit până la 22 iunie 2015.

Prin prisma acestor circumstanțe, instanța de insolvență întemeiată a stabilit că, Mihail Vladov nu s-a conformat hotărârii instanței de insolvență din 22 mai 2015 și nu a înaintat în termenul stabilit creanța spre validare.

În acest context, Colegiul respinge argumentele formulate în recurs cu referire la faptul că, Curtea de Apel Chișinău a aplicat greșit normele de drept procedural, deoarece aceste afirmații vin în contradicție cu constatările expuse și sînt lipsite de suport legal.

Colegiul nu poate reține ca temei de casare a încheierii instanței de insolvență argumentul recurentului precum că, nu au fost respectate prevederile legii în privința notificării acestuia despre intentarea procesului de insolvență față de SRL „Lenstar-Lux, or, procedurile privind declararea unui agent economic insolvent sînt publice, toate hotărârile instanței de insolvență se publică, iar recurentul nu a fost în imposibilitate să cunoască informația respectivă, mai ales că, conform contractului de activitate civilă, părțile s-au obligat să activeze în comun.

Pe cale de consecință, instanța de recurs relevă că, recurentul trebuia să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini actele procedurale în termenii prevăzuți de lege, fapt, însă, ignorat de Mihail Vladov, ce a generat omiterea neîntemeiată a termenului prescris la depunerea cererii de validare a creanței.

Colegiul mai reține că, publicarea dispozitivelor hotărârilor și ale încheierilor instanței de insolvență în Monitorul Oficial al Republicii Moldova constituie o regulă care este imperativă, fiind impusă în mod expres de lege, iar în speță, această cerință a fost respectată.

Colegiul consideră justă aprecierea instanței de insolvență care a constatat că potențialul creditor Mihail Vladov nu era cunoscut debitorului, deoarece creanța în sumă de 22 000 euro nu figura în contabilitatea debitorului, iar potențialul creditor nu a prezentat probe veridice, care ar confirma contrariul.

În acest context, motivele invocate de Mihail Vladov drept temei de repunere în termen a cererii de validare a creanței sunt lipsite de consistență, motiv din care cererea lui Mihail Vladov de repunere în termen a cererii de validare a creanței în sumă de 22 000 euro, în raport cu debitorul SRL „Lenstar-Lux în proces de insolvență, justificat a fost calificată de către instanța de insolvență ca fiind neîntemeiată și pasibilă de respins.

Ținînd cont de cele menționate și avînd în vedere faptul că instanța de insolvență a constatat și a dat o apreciere justă probelor administrate, a aplicat corect normele de drept procedural, iar argumentele invocate de către recurent sînt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca neîntemeiat și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către reprezentantul lui Mihail Vladov, avocatul Eduard Iftodi.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016 în cauza civilă la cererea Societății Comerciale „Ghicon-Prim” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Lenstar-Lux” privind intentarea procesului de insolvență.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Druță

Mariana Pitic